ह्मान्धञ्च न प्रवाति यथा पुरा R. Goas. 2,125,21. Pankar. ed. orn. 52,25. धूपनाङ्ग (धूपन + श्रङ्ग) wohl = धूपाङ्ग Terpentin Suça. 2,11,10.

घूपपात्र (धूप + पात्र) n. eine Büchse zum Aufbewahren von Räucherwerk R. 1,73,20.

धूपप् (von धूप्), धूप्रैयति 1) ränchern, beränchern, bedulten, wohlriechend machen: वसंवस्ता धूपपसु VS. 11, 60. श्रश्चस्य शक्का 37, 9. TS. 5, 1, 7, 1. Çat. Ba. 6, 5, 8, 8. fgg. जी रेन Kaug. 31. 43. 51. रत्तो व्रधूपिधूपपत् Suga. 1, 16, 9. योनिम् 368, 19. 2, 11, 10. पराध्यां गुर्ह्यूपत MBa. 1, 6962. 5, 7522. R. 1, 10, 30. Dav. 4, 28. द्वाधभावितं वीत्रमाञ्चयुत्तरूस्तयोजितम् । गोमयेन बद्धशो विद्वत्तितं कृष्णसार्गिशितश्च धूपितम् Varaha. Bab. S. 54, 19. तित्तिज्ञी — धूपिता कृरिद्रया 23. श्रीसर्जगुउनविस्ते धूपितत्याः क्रमान्न पिएउस्थै: 76, 22. — 2) in der Astrol. umnebeln so v. a. im Begriff sein zu verfinstern: मूलो मूलवतामृत्तो धूप्यते धूमकेतुना (vgl. u. धूमप् R. 5, 73, 57. धूपित — संतप्त, संतापित, ह्न geplagt, gequätt Ak. 3, 2, 52. H. 1493. — उपधूपित H. an. 5, 19. — Nach Dahtup. 33, 99 sprechen (v. l. glänzen). Vgl. धूपाप्.

- मनु, partic. aufgeblasen: ज्योगेभूवन्ननुधूपितासी कृती तेषामा भेरा ना वर्सनि RV. 2,30,10.
 - म्रव beräuchern: दीट्यधूपावधूपित R. Gonn. 2,83,16.
 - म्रा dass.: म्रा ध्पयत TAITT. Âs. 4,3,1.
 - उद् s. उद्धपन, wo ध्रपप् st. ध्रपाय् zu lesen ist.
- उप beräuchern, mit Rauch überziehen: बर्घ्यूपापधूपित R. 5,14,7. पावकार्चिष: सधूमा निष्पेतु: ॥ ताभिनागलाक उपधूपिते MBB. 1,815. 80 v. a. umnebeln, im Begriff sein zu versinstern: धूमकेता सप्तषिनुपधूप-पति KAUG. 93. 127. Vgl. उपधापत.
- प्र beräuchern: धूपनैश्च प्रधूषित: MBH. 12, 1389. प्रधूषिता s. ein geplagtes, gequältes Weib; die Weltgegend, zu der die Sonne bald hingelangt, H. an. 4,115. MBH. 1. 209; vgl. उपधूषित und धूमिता unter धूमप्.
- वि pass. Dampf verbreiten, dampfen: म्रानस्थते यस्य विधूट्यते च पापच्यते क्तिस्थति चापि नासा Suça. 2,369,10.

धूपवृत्त (धूप + वृत्त) m. Pinus longifolia Taik. 2,4,16. Auch वृत्तक m. ÇABDAR. im ÇKDR.

धूपागुर्ह (धूप + श्राह्म) n. eine als Räucherwerk gebrauchte Art Ayallochum Riéan. im CKDs.

ध्पाङ्ग (ध्प + श्रङ्ग) m. Terpentin Ragan. im ÇKDR.

धूपाय (von धूप), धूपायति Duatup. 11,2 (संताप). P. 3,1,28. 81. Vop. 8,64. 65. räuchern, beräuchern Makku. 88,17. Çiç. 4,52. प्रदीपपिर्दी-पित विविध्यपधूपायित Tantaapramoda im ÇKDa. धूपायित geplagt, gequält AK. 3,2,52. H. 1493. — Vgl. धूपय्.

— वि Damps verbreiten, dampsen: तद्दै तती विधूपार्यतप्रत्यकार्तार्म्-च्हत् AV. 4,19,6.

घूपार्क (धूप + श्रक्त, n. eine als Räucherwerk verwandte schwarze Art Agallochum Rāgan, im ÇKDn.

धूपि (von धूपप) m. N. einer Abtheilung der Winde oder Regengenien (Parganja) Тапт. An. 1,9,10. Sås. zu RV. 2,12,12.

घूपिक (von धूप) m. Bereiter von künstlich gemischtem Räucherwerk R. Gona. 2,90,14. — Vgl. घूपक.

ঘুতা (wie eben) nach Nich. Pr. = নাজনা und dieses nach Molesw. die als Räucherwerk gebrauchte Klaue eines best. Thieres.

धर्म Unidis. 1, 144. 1) m. a) Rauch (Dampf, Duft) Trik. 1, 1, 70. H. 1103. Han. 109. शकमय R.V. 1,164,43. 3,29,9. (अग्नि:) धूमं स्तेभायड्रप खाम् 4,6,2. 5,11,3. 6,48,6. यज्ञतं धूमम्एवन् 7,2,1. 10,45,7. AV. 6,76, 1. त्वचा धूमं पर्युत्पातपासि 12,3,53. प्रेत॰ M. 4,69. दावाग्नि॰ Hip. 4,39. ब्राज्य॰ ad Çir. 14. ्राजि Hariv. 12807. ्वर्ति 12792. धूमाय R. GORR. 2,102,23.27. VET. 4, 15. pl. RV. 7,16,3. AV. 6,113,2. CAT. BR. 14,5,4,10. Ragn. 1,53. am Ende eines adj. comp. f. 知 Vikr. 8. - 切-मेंचे धूमा जायते धूमाद्श्रम् ÇAT. BR. 5,3,5,17. 7,3,1,30. 2,3,2,11. धूमता गा म्रानयेत् Âçv. GBBJ. 4,8. 4. KAUÇ. 4.7. 14.82. गर्वा शङ्गेषु धूमी जायते ADBH. BR. in Ind. St. 1, 41, 4. SUCR. 1, 22, 2. 114, 1. MBGH. 5. RAGA - TAR. 1, 167. In der Med. Rauch als Niesemittel in fünf Formen Suga. 2,233, 3. fgg. — b) = गाध्म Nigh. Ph. — c) = शिलाम Weihrauch oder ein anderes Räucherwerk (vgl. ध्व) ebend. — d) ein zum Bau eines Hauses besonders zugerichteter Platz; s. u. गडा 4. - e) N. pr. eines Mannes gaņa गर्गादि zu P. 4,1, 105 und श्रश्चादि zu 110. — In der Stelle: ख्रेजी धूमी विडालग्र कागः काला ऽय पिङ्गलः MBn. 13,6151 ohne Zweisel seblerhaft für धुम्रा. — 2) f. म्रा eine best. Pflanze, = धोरावी Nigs. Ps. vgl. गो॰, चरिन्जु॰, तृष्ट॰, वि॰, शक॰.

धूमक (von धूम) 1) adj. wohl rauchähnlich in धूमकपुष्पा. — 2) am Ende eines adj. comp. für धूम Rauch: सधूमकान्पश्यित सर्वभावान् Suca. 2,318, 7. Vgl. श्र. — 3) f. धूमिका Rauch: डाटाभि: — प्रशासशेषशापाग्निधूमिका-भिरिव Katelâs. 8,28. तस्य खद्गलता नूनं प्रतापानलधूमिका। यञ्चके लाटनारीणामुद्श्वकलुषा दश: ॥ 19,104. An beiden Stellen das f. gewählt wegen des Geschlechtes des verglichenen Gegenstandes. Nebel Taik. 1,1,89. Hâs. 68. — Nach Med. k. 134 ist धूमिका — रचना und देशास-रपिग्रक; vgl. धूमिता u. धूमय्.

धूमकपुष्पा (धूमक + पुष्प) s. eine best. brennende Pflanze (श्राग्या) Nica. Pa.

धूमकितन (धूम + के) 1) adj. Rauch zum Zeichen habend. — 2) m. a) Feuer H. an. 3, 27. Мвр. п. 236. Ragh. 11,81. — b) Meteor, Komet (य-रूभेर, केत्यरू) Н. an. Мвр.

धूर्म केतु (धूम + केतु) 1) adj. Rauch zum Zeichen habend, am Rauch kenntlich (vgl. RV. 5,11,3); von Agni RV. 1,27,11. 44,3. 94,10. 10, 4,5. 12,2. क्रेवा धूर्मकेतवा वार्तज्ञता उप खिवी। यत्ते वृष्ग्रयपे 8,43,4. धूर्मकेतुर्ज्जताशनः MBB. 1,8174. unter den Beinn. der Sonne 3,155. — 2) m. a) Fener AK. 3,4,14,61. H. an. 4,110. MBD. t 201. प्रमा समुत्मृ अर्देका धूर्मकेतुस्त्याष्मताम् (lies: तयास्ताम्) MBB. 1,4162. — b) Komet AK. H. 126, Sch. H. an. MBD. KAUÇ. 93. 127. धूर्मकेतुर्मक्राधारः पुष्पं चाक्रम्य तिस्तित MBB. 6,80. बभासे भूतानि धर्मकेतुर्मक्राधारः पुष्पं चाक्रम्य तिस्ति MBB. 6,80. बभासे भूतानि धर्मकेतुर्मकेतुः 6,2603. धूर्मकेतुर्ग्वितात्यतः HAGIV. 13538. Makén. 152,18. Kumàras. 2,32. केतुना धूर्मकेतास्तु नत्रत्राणि त्रयादश । भर्णयादीनि भिन्नानि नानुपात्ति निशाकरम् ॥ HARIV. 4259. 9873. धूर्यमानां प्रकृणव रेन्हिणां धूर्मकेतुना R. 5,21,9. मूला मूलवतामृतो धूर्यते धूर्मकेतुना 73,57. 6,79,73. 86,42. Vania. Bau. S. 11,9. 96,3. मय्येव पतितो धूर्मकेतुः Dadatas. 76,1. Git. 1,14. कंसधंसनध्मकेतुर्वतु तां देवकीनन्दनः 5,20. Buic. P. 9,5,6. — 3) N. pr. eines Sohnes des Kṛçāçva von der Arkis (Flamme; vgl. धूर्मकेत.